

“สวนพฤกษ”

ก็อดไม่ได้ที่จะรับประทานอาหาร เพราะพนักงานบริการที่
ชานมากเหลือเกินว่าอาหารอะไรรับประทานกับไวน์อะไร
แต่ก็ยังกลับไปก่อนอาหารหมด

วันพฤหัสบดีที่ 29 มิถุนายน 2538

เมื่อรับประทานอาหารเข้าแล้ว ก่อนที่
เครื่องบินจะลงไปที่ cock pit มีหมอกนิดหน่อย แต่ก็
พอจะเห็นทิวทัศน์ เช่น เห็นยูโรดิสนีย์ เห็นเมืองปารีส ดิก
La De'fense

เมื่อไปถึงมีคนรับตามเคส ท่านทูตซึ่งกลายเป็น
ท่านปลัดไปแล้ว เพื่อนๆ มีก้อยกับนันซึ่งมาราชการ
นันต้องรีบกลับเลยไปร่วมสังสรรค์กับเพื่อนๆ ไม่ได้

ไปทำเนียบทูตรับประทานอาหารเข้าอีกมื้อกับ

เพื่อนมี น้อย จ๊ก และคองไกว ก้อย ดูกกับคริสเตียน
ก้อย พักเหนื่อยหนึ่งแล้วไปเยี่ยม Prof. Boisselier ที่
บ้านของท่านซึ่งอยู่บนตึกชั้น 7 อาจารย์เพิ่งออกจาก
โรงพยาบาล แต่พอจะเขียนบทความและตรวจงาน
นักเรียนได้แล้ว ท่านว่าต้องค่อยๆ ทำช้าๆ ถึงท่านอายุ 83
แล้วก็ยังอยากอยู่ที่นี่ ไปอยู่กับลูกไม่มีหนังสือก็อยู่ไม่ได้
เราสนทนาเกี่ยวกับโบราณคดีและประวัติศาสตร์ศิลปะ
เป็นเวลานานพอสมควรก็ลาไปที่สนามบิน Orly มีคณะ
ของบริษัทน้ำมันโตคาด เจ้าภาพมาสมทบ ได้แก่คุณ
อรัญและคุณหญิงรวจิษฐ์ คุณเลอกออฟ (Le Goff)
ประชาสัมพันธ์และคุณซาลาวัวร์ด (Sallavaud) (จาก
ไทย) ขึ้นเครื่องบิน Air Inter เที่ยวบิน IT 5886 ไป
สนามบิน Toulon-Hye`res แต่เมืองToulon ที่อยู่ใกล้
(อ่านต่อฉบับหน้า)

ก้อยแกลล

สวัสดิ์คะ เพื่อนๆ สมาชิก จุลสารฯ ฉบับนี้ออกมาล่าช้ามาก ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย แต่ฉบับต่อไป
จะพยายามทำให้ทันเวลามากยิ่งขึ้น ในฉบับนี้ก็มีเรื่องน่าสนใจมาฝากสมาชิก อยู่เหมือนเดิม เริ่มด้วยเรื่อง
สวนพฤกษ ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในคราวเสด็จเยือนฝรั่งเศส
เมื่อปี พ.ศ. 2538

ภายในเล่มก็มีบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ได้นำบทความของท่าน ศ. ดร. เต็ม สมิตินันท์ ในเรื่อง
“พรรณพืชไทยเฉพาะถิ่นที่หายากและใกล้สูญพันธุ์” ซึ่งเนื้อหาน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง และพิเศษสำหรับน้องๆ
ที่มีความสามารถในด้านการประพันธ์ ฉบับนี้ก็ได้นำบทเรียงความของน้องทัศนีย์ แสงม้อย จาก ร.ร. บ้านคอกช้าง
จ. หนองคาย และพุดกษนิยาย ของน้องสมกัญญา ตั้งสง่า ร.ร. สาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายประถม) กรุงเทพฯ
ด้านน้องคนไหนมีความสามารถทั้งด้านการวาดภาพทางพฤกษศาสตร์ และการเขียนบทความหรือบทกลอน
เขียนแล้วส่งมาลงในจุลสารฯ นี้ ก็จะมีรางวัลให้ แล้วพบกันฉบับหน้า สวัสดิ์คะ

ข่าวสมาชิก

โรงเรียนกลุ่มวังน้ำเขียวประชุมสรุปผลการปฏิบัติงาน

วันที่ 26 มิถุนายน 2542 สมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนกลุ่มวังน้ำเขียวได้จัดประชุมที่โรงเรียนบ้านซับเต่า อ. วังน้ำเขียว จ. นครราชสีมา เพื่อสรุปผลการปฏิบัติงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนในช่วงสองเดือนที่ผ่านมาของกลุ่มสมาชิกฯ และจะจัดประชุมครั้งต่อไปที่โรงเรียนอ่างทองแทน ในวันที่ 25 กันยายน 2542

ตรวจสอบพรรณไม้ที่โรงเรียนจิตรลดา

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2542 ศ. พเยาว์ เหมือนวงษ์ญาติ ผู้เชี่ยวชาญและนักพฤกษศาสตร์โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ สวนจิตรลดา ได้ไปตรวจสอบพรรณไม้ที่โรงเรียนจิตรลดา เพื่อทางโรงเรียนจะได้จัดเก็บข้อมูลและทำป้ายถาวรต่อไป

จัดห้องสมุดสัญจร จังหวัดหนองคาย

ระหว่างวันที่ 16-20 สิงหาคม 2542 โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ ได้จัดห้องสมุดสัญจรเพื่อให้โรงเรียนสมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนได้มีโอกาสค้นคว้าข้อมูลพืชเพิ่มเติมจากที่มีในห้องสมุดของโรงเรียน ในครั้งนี้ ศ. พเยาว์ เหมือนวงษ์ญาติ ได้ร่วมเดินทางไปให้คำแนะนำด้วย และได้ไปตรวจสอบพรรณไม้ให้กับโรงเรียนสังคม อำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย ด้วย

เยี่ยมชมโรงเรียนธัญรัตน์ ปทุมธานี

เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ เดินทางไปแนะนำแนวทางการดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนที่โรงเรียนธัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นสมาชิกใหม่สวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนที่ได้มีการดำเนินงานไปบ้างแล้ว เช่นการสำรวจพรรณไม้ในโรงเรียน

ประชุมโรงเรียนสมาชิกฯ เขตกทม.และเขตการศึกษาที่ 1 ณ โรงเรียนจิตรลดา กรุงเทพฯ

ในวันที่ 28 สิงหาคม 2542 สมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษาที่ 1 ได้ร่วมกันจัดประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลการดำเนินงานสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน ซึ่งดำเนินการต่อเนื่องมาจากการประชุมร่วมกันที่โรงเรียนนนทรีวิทยาเมื่อปลายปี 2541

ก้าวไกลไปกับเทคโนโลยีชีวภาพ (๒)

เขียนเรื่องโดย ปิยรัตน์ ปิยฤฎาพงษ์

piyarat@liverpool.ac.uk

ข่าวล่าสุดจากสถาบัน John Innes Center (สถาบันวิจัยในอังกฤษ) Nick Harberd และทีมวิจัยสามารถค้นพบยีนแคระ (dwarfing gene) จากข้าว โดยที่ยีนตัวนี้สามารถช่วยเพิ่มผลผลิตในพืชนักวิจัยพบว่าข้าวพันธุ์เตี้ยมีผลผลิตมากกว่าข้าวพันธุ์สูงการค้นพบยีนที่ควบคุมความสูงได้นี้หมายความว่าจะสามารถควบคุมการเพิ่มผลผลิตได้ด้วยการวิจัยที่ภาคต่อในพืชโมเดล *Arabidopsis thaliana* ซึ่งเป็นพืชใบเลี้ยงคู่ที่มีวงจรชีวิตสั้นภายในสามเดือนก็สามารถเก็บเมล็ดได้ในห้องทดลองนักวิทยาศาสตร์จึงนิยมใช้พืชชนิดนี้ในการทดลอง โคลนยีน ตัดต่อยีน และสามารถทราบถึงผลการแสดงออกของยีนนั้นๆ ในพืชได้เพียงในช่วงสามเดือนสาเหตุที่ยีนแคระนั้นสามารถมีผลในการทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นด้วยอันเนื่องมาจากมีความต้านทานต่อลมและฝนได้มากกว่าต้นที่สูงกว่า สำหรับในข้าวสาลีที่มียีนแคระสามารถผลิตเมล็ดมากกว่าที่จะกลายเป็นฟางข้าว

ในขณะที่นักวิทยาศาสตร์ทำงานวิจัยด้านการปรับปรุงพันธุ์พืชโดยพันธุวิศวกรรมกันต่อไปแต่ผลผลิตจากพันธุวิศวกรรมนั้นก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับ วันนี้ในขณะที่ผู้เขียนกำลังเขียนเรื่องนี้ก็มีการเผาทำลายเมล็ดข้าวโพดที่มาจากพันธุวิศวกรรม เพราะเกษตรกรในอังกฤษไม่ต้องการให้ข้าวโพดจากการปรับปรุงพันธุ์โดยวิธีธรรมชาติผสมข้ามสายพันธุ์กับข้าวโพดที่มาจากพันธุวิศวกรรมไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามมันว่าเป็นการสูญเสียอันมากทั้งในแง่ระยะเวลาในการทำวิจัยตลอดจนผลผลิตที่เกิดขึ้นมาแล้วต้องเผาทิ้งไปจัดได้ว่าเป็นการต่อสู้ระหว่างธรรมชาติกับมนุษย์ที่พยายามเปลี่ยนแปลงธรรมชาติอย่างเห็นได้ชัด

พิถีเรื่อง Genetically Modified Crops. เอาไว้ก่อนเราก็คงจะได้ฟังข่าวคราวกันไปเรื่อยๆ แต่ในขณะนี้ก็ยังไม่มีข้อสรุปใดๆ ทั้งสิ้น พวกเราก็คงไม่ได้ว่าสิ่งที่คาดการณ์ไว้จะเป็นประโยชน์หรือโทษก็คงจะต้องคอยดูกันต่อไปว่าการปฏิวัติเขียวครั้งนี้จะใช้เวลาอีกกี่ปี

ผู้อำนวยการจัดตอดสี(แกะที่ได้มาจากการโคลนนิ่ง)นักวิทยาศาสตร์กลุ่มเดิมที่ดูแลและจับตามองตอดสีอยู่รู้สึกพบว่าตอดสีนี้แก่เร็วมาก ประพฤติตัวเป็นแกะแก่ๆ ประมาณว่าพฤติกรรมและรูปร่างนั้นแก่กว่าตัวอายุจริงประมาณสามปีก็ต้องดูกันต่อไปว่าตอดสีจะอายุยืนยาวกว่าแกะธรรมดาหรือไม่

ปิดท้ายด้วยเรื่องราวเบาๆ เกี่ยวกับตารางธาตุ (Periodic Table) ที่คู่กับวิชาเคมีในขณะนี้นักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียสามารถสร้างธาตุตัวใหม่แต่ยังไม่ได้ตั้งชื่อเป็นธาตุที่จัดอยู่ในประเภท Super-heavy element ตารางธาตุก็คงต้องถึงคราวปรับปรุงใหม่กันอีกครั้งเพราะธาตุใหม่ๆ สังเคราะห์กันออกมเรื่อยๆ และมีความสำคัญและเข้ามามีบทบาทในงานวิจัยต่างๆ ไม่มีวันสิ้นสุดแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เปิดกรูคางบาท โศก เรียม

ทำขวัญ (3)

ในครั้งที่แล้วได้เล่าถึงการทำขวัญเดือน ว่าจะต้องเตรียมสิ่งของอะไรบ้าง ในพิธีพราหมณ์ โดยได้กล่าวถึงตอน โทณผมไฟ และการอาบน้ำเด็ก ฉบับนี้จะขอเล่าต่อถึงพิธีตั้งผู้พิชิตภัย และความหมายของสิ่งของต่างๆ ที่ใช้เพื่อจุดประสงค์อะไร

เมื่ออาบน้ำเด็กเสร็จแล้วจึงจัดการอุ้มเด็กส่งให้พี่เลี้ยงไปเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว เตรียมลงเปล และเวียนเทียนต่อไปถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์ พระจันเสร็จแล้วถวายเครื่องไทยทานแก่ท่าน เมื่อพระสงฆ์กลับไปแล้วจึงเริ่มพิธีลงเปลหรือขึ้นเปล¹ หรือลงอุ² พราหมณ์จะจัดวางเปลตามทิศที่เป็นมงคลและนำสิ่งของต่างๆ ใส่ลงในเปล³ คือ ดุงข้าวทอง ดุงข้าวดอก ข้าวเปลือก ถั่วเขียว งา เมล็ดคินาย อย่างละดุงหรือจะมียะโรอีกก็สุดแล้วแต่ พิกเขียวหน่วยหนึ่งใส่ให้สะอาด แล้วทาแป้งให้ขาว หินบดยาทิ้งแม่หินและถูกหินสำหรับหนึ่ง แมวคราวตัวหนึ่ง ต้องแต่งตัวแมวให้สะอาดเสียก่อน ถ้าเด็กที่จะลงเปลเป็นชายให้มีสมุคตินสอด ถ้าเป็นหญิงให้มีค้ายกับเข็ม วางลงในเปลด้วย⁴ บ้างก็ใส่ใบมะตูมในเปล⁵ นอกจากนี้จะมีบายศรีปากชามและเวียนเทียนอีกก็ได้ บางแห่งก็มีบัตรพตีสังเวรเปลด้วย⁶ พราหมณ์จะทำพิธีจุดเงินเปล⁷ เงินทวนอนและวางยันต์ แม่ชื่อหรือท้าวเวสสุวรรณ⁸ เริ่มไหวเปลทันที (ไม่รีบไหวไม่ได้ เพราะแมวมันไม่ชอบ จะกระโดดออกจากเปลไปเสีย) ไหวให้ครบ 3 หน แล้วเอาแมวออกจากเปล และอุ้มเด็กลงเปลแทน ไหว 3 ครั้งเหมือนกัน และกล่าวคำให้ศีลให้พรเด็กตามธรรมเนียม ในขณะที่ไหวเป็นเสร็จพิธี ถ้ามีการตั้งชื่อเด็กแล้ว บางเกจิอาจารย์จะเขียนชื่อเด็กลงในกระดาษ วางลงในเปลด้วย⁹ แล้วพราหมณ์จะอ่านพระเวทกล่อม¹⁰

เมื่อพราหมณ์กล่อมจบแล้ว จึงเวียนเทียนสมโภช เมื่อหุ้มบายศรีต้องเวียน 5 รอบ เมื่อเวียนครบ 3 รอบ พราหมณ์ก็จะเปลี่ยนผ้าหุ้มบายศรีกับเอาใบทอง 3 ยอดออก ม้วนเข้ากับผ้าวางไว้ข้างๆ ตัวเด็ก พอเวียนครบ 5 รอบ¹¹ พราหมณ์ก็จะใส่ใบพญู¹² ดับเทียนที่เวียนกับเทียนชัย คงเหลือไว้เฉพาะเทียนชนวน พราหมณ์จะทำพิธีตั้งขวัญ คือ มียอหนึ่งจะเอิมะพร้าวอ่อนอีกมือหนึ่งเอียงยื่นเงินหรือช้อนทองขนาดเล็กค้ำคานช้องบายศรี ช่องระหว่างไม้ชานบทั้งสาม ด้านสามหนด้วยกัน เสร็จแล้วเอาช้อนค้ำช้อยอดบายศรีปากชามใส่มะพร้าวอ่อนเด็ก 3 ครั้ง พราหมณ์เอา

ค้ายสายสิญจน์ยาวประมาณ 1 คืบ จำนวน 9 เส้น วางลงที่บนบายศรีปากชาม ครั้งแรกพราหมณ์จะวาดจากตัวเด็กมาที่เทียนชนวนที่จุดไว้ 3 ครั้ง แล้วเผาไฟ ครั้งที่ 2 วาดจากบายศรีปากชามมาที่ตัวเด็ก 3 ครั้งเหมือนกัน แล้วผูกที่ข้อมือ ทำสถับกันตั้งทั้ง 2 ครั้ง การวาดสายสิญจน์นี้เพื่อเปิดเคราะห์โลก ไวคล้ายเสนียดจัญไรวินาศสันติ ให้งานเกิดความสุขสวัสดิ์พิพัฒน์ มงคลแก่เด็ก พราหมณ์จุดเงินหน้าผากและข้อมือทั้งสองข้างของเด็กพร้อมกับให้ทักษิณมะตูมที่ขู และดักน้ำมะพร้าวอ่อนป้อน¹³ ต่อไปมารตามิดา ญาติและแขกที่ได้รับเชิญก็จะเข้ามาเจิมเด็กเป็นลำดับผู้ใดมีของขวัญหรือจะทำขวัญเด็กก็จะทำให้คอนนี้เรียกว่า “ตงขัน”

ส่วนของต่างๆ และรวมทั้งแมวที่วางลงในเปลนั้นว่าในส่วนของข้าวและพืชต่างๆ เห็นจะเอาเคล็ดหมายถึงความเจริญงอกงาม¹⁴ ความอุดมสมบูรณ์¹⁵ ส่วนพิก หินบดยา และแมว จะเอาเคล็ดที่มีคำกล่าวติดปากเป็นคำให้พรว่า ให้เอ็นเหมือนพิกหนักเหมือนแพ่ง ให้อยู่เรือนเหมือนก้อนเส้า ฝ้ายเรือนเหมือนแมวคราว อันเป็นคำพรผู้ใหญ่ให้พร ไม่เฉพาะแต่เด็ก ให้พรแก่บ่าวสาวก็อย่างนี้เหมือนกัน หินบดยาหนักกล่าวคำให้พรเป็นก้อนเส้า เห็นที่ก้อนเส้าจะมาก่อน มาเปลี่ยนเป็นหินบดยาภายหลัง เพราะก้อนเส้ามันสกปรก นำรังเกียจเต็มที ส่วนแมวคราวคือเป็นแมวตัวผู้ขนาดเรื่องเป็นแมวตัวผู้ใหญ่มีหนวดมีเคราแล้ว ถ้าเปรียบเทียบกับคนก็เหมือนผู้ซึ่งมีอายุบรรลุนิติภาวะโดยบริบูรณ์จึงเป็นแมวไม่ทิ้งถิ่น นำมาใช้เป็นเคล็ดก็ไปกันได้¹⁶ บ้างก็ว่าหินนั้นหมายถึงให้มีน้ำใจหนักแน่น และแมวหมายถึงให้เป็นเด็กเลี้ยงง่ายอยู่

ในตำนานมักจะมีใส่ใบไม้มงคล คือ ใบเงิน ใบทอง ใบนาก ใบมะตูม บางครั้งมีทองคำและทองคำพรกด้วย ใบเงิน ใบทอง ใบนาก เพื่อให้มีฐานะดีมีทรัพย์สินสมบัติ ส่วนใบมะตูม คติพราหมณ์ถือว่ามีรูปว่างดังอาวุธของพระศิวะ จึงเสมือนเครื่องคุ้มครองเด็ก และมะพร้าวอ่อนหมายถึงความบริสุทธิ์ ความมั่นคง และเป็นที่ยินยอมของคนทั่วไป¹⁷

อ้างอิง:

- 1 สมปราชญ์ ยินละพันธ์. 2536. ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โธ. เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- 2 เสฐียรโกเศศ. 2532. ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต การมรดก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
- 3 จิวิน นวชาญ. 2538. ไม่มีชื่อ. กรุงเทพฯ : มิน. ที. ที. เฮาส์.

พรรณพืชไทยเฉพาะถิ่นที่หายาก และใกล้สูญพันธุ์

บทคัดย่อ

ชมพูกา

พืชพรรณชั้นสูง (vascular plants) ที่พบขึ้นอยู่ในประเทศไทยประเมินได้ว่ามี 10,000-12,000 ชนิด เป็นพืชเฉพาะถิ่น (endemic species) ประมาณ 1,000 ชนิด หรือ อัตราร้อยละ 10 ของจำนวนพืชทั้งหมด

พืชเฉพาะถิ่นจำแนกตามเกณฑ์ขององค์การอนุรักษ์ธรรมชาติระหว่างประเทศ (ไอยูซีเอ็น) เป็น 4 ประการคือ สูญพันธุ์, ใกล้สูญพันธุ์, ถูกละเลยต่อการสูญพันธุ์และหายาก

บทความนี้ได้กล่าวถึงพืชเฉพาะถิ่นของไทยที่ใกล้สูญพันธุ์ และหายากเท่านั้น

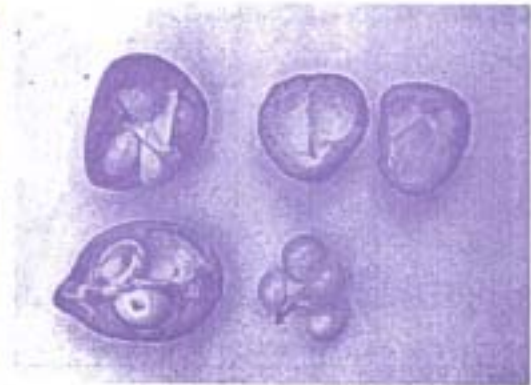
การก่อสร้างทำลายป่าธรรมชาติมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ทำให้ป่าธรรมชาติแปรเปลี่ยนสภาพไป โดยเฉพาะป่าดิบชื้น พรรณพืชเฉพาะถิ่น (endemic species) และพืชประจำถิ่น (indigenous species) มีปริมาณลดน้อยลงโดยลำดับ การทำลายป่าดิบชื้นตามธรรมชาตินั้น ได้มีอยู่ทั่วไปในเขตร้อนของโลก ก่อให้เกิดองค์การอนุรักษ์ธรรมชาติระหว่างประเทศ-ไอยูซีเอ็น (The International Union for Conservation of Nature and Natural Resources-IUCN) ขึ้นทำหน้าที่รณรงค์เพื่ออนุรักษ์พรรณพืชและพรรณสัตว์ของโลก องค์การนี้ได้จำแนกสภาพความเป็นอยู่ของพรรณพืชและพรรณสัตว์ ตามเกณฑ์ดังนี้ คือ สูญพันธุ์, ใกล้สูญพันธุ์, ถูกละเลยต่อการสูญพันธุ์ และหายาก

เป็นการยากที่จะกำหนดพรรณพืชไทยเข้าตามเกณฑ์ดังกล่าวนี้ เนื่องจากการสำรวจพรรณพฤกษชาติของประเทศยังไม่ทั่วถึง ปัจจุบันจากผลการสำรวจพรรณพืชของประเทศไทย มีตัวอย่างเพียงพอสำหรับการศึกษาประกอบกับข้อมูลเรื่องพรรณไม้ที่มีอยู่กระจัดกระจายในเอกสารต่างๆ นั้น จำเป็นต้องมีการ

วิเคราะห์ เพื่อความถูกต้อง เป็นงานที่ต้องอาศัยความพากเพียรมุ่งมั่นในการศึกษาวิจัยและสอบทานอย่างรอบคอบ อาศัยความร่วมมือจากนักพฤกษศาสตร์ที่ประจำทำงานในสถาบันพฤกษศาสตร์ที่สำคัญแห่งต่างๆ ของโลก จึงดำเนินการไปด้วยดี แต่ค่อนข้างล่าช้า

โครงการจัดทำหนังสือพรรณพฤกษชาติของประเทศไทย (Flora of Thailand) ได้เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2501 จนถึงปัจจุบัน มีผลสำเร็จประมาณ 1 ใน 5 ของจำนวนพรรณพืชที่มีต่อลำเลียง (Vascular plants) ซึ่งประเมินไว้ว่ามีจำนวน 10,000-12,000 ชนิด ในจำนวนนี้มีพรรณไม้ประมาณ 1,000 ชนิด หรือร้อยละ 10 ของพรรณพืชประจำถิ่น การกำหนดเอาว่าพืชชนิดใดเป็นพืชเฉพาะถิ่นนั้น ได้อาศัยข้อมูลและเอกสารอ้างอิงเท่าที่มีอยู่เป็นหลัก จำนวนที่ได้กล่าวไว้นี้อาจมากหรือน้อยไปกว่าความเป็นจริง ขึ้นอยู่กับการสำรวจศึกษาอย่างละเอียดต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง ตัวอย่างของพรรณพืชที่เคยปรากฏว่าเป็นพืชเฉพาะถิ่นของประเทศ แต่ปัจจุบันได้สำรวจพบในประเทศใกล้เคียง เช่น ก่อเหลี่ยม *Trigonobalanus doichangensis* (A. Camus) Forman ที่สำรวจพบในป่าดิบเขาทางภาคเหนือเพียงแห่งเดียว ปัจจุบันก็ได้พบขึ้นในแคว้นยูนนาน ประเทศจีน และมณฑลตงเกีย ประเทศเวียดนาม และชมพูกา *Bretschneidera sinensis* Hemsl. ที่เคยพบใน แคว้นยูนนาน ประเทศจีนเพียงแห่งเดียว ปัจจุบันก็ได้ พบที่คตอญกา จังหวัดน่าน เป็นต้น

พืชเฉพาะถิ่นของประเทศไทยบางชนิด ที่อยู่ในเกณฑ์ใกล้สูญพันธุ์ และหายากในปัจจุบัน หลังจากสำรวจพบครั้งแรกเมื่อ 50-60 ปีมาแล้วยังไม่เคยมีผู้ใดพบอีก

วงศ์ Gesneriaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้ล้มลุก อวบน้ำมีดอกสวยงาม ขึ้นตามซอกหินและในที่ชุ่มชื้น บางสกุลเป็นพืชอิงอาศัย

วงศ์ Solanaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้พุ่มไม้ผลัดใบ มีมากชนิดที่นำมาจากต่างประเทศ ปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจและไม้ประดับที่เป็นพืชเฉพาะถิ่น

วงศ์ Scrophulariaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้ล้มลุก มักอ้วนน้ำ ดอกค่อนข้างสวยงาม

วงศ์ Aristolochiaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้เลื้อย หรือไม้พุ่มขนาดเล็ก ดอกไมโครสวยงาม มีบางชนิดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศปลูกเป็นไม้ประดับ ดอกใหญ่ รูปวงรี

วงศ์ Gentianaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้ล้มลุก มีดอกสวยงาม

วงศ์ Thismiaceae พืชในวงศ์นี้เป็นพืชกินซาก (saprophyte) ไม่มีใบสีเขียว

วงศ์ Capparaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้พุ่ม ไม้พุ่มรอเลื้อย หรือไม้ต้นขนาดเล็ก กิ่งและลำต้นมักมีหนาม

วงศ์ Malpighiaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้เลื้อย หรือไม้พุ่มรอเลื้อย บางชนิดดอกสวยงาม นำมาปลูกเป็นไม้ประดับ

วงศ์ Orchidaceae พืชในวงศ์นี้เป็นไม้ล้มลุก มีเหง้า หรือหัว อิงอาศัยบนต้นไม้ ก้อนหิน หรือตามพื้นดิน เรียกรวม ๆ ว่า *กล้วยไม้* หรือ *เอื้อง* มากชนิดมีดอกสวยงาม และกลิ่นหอม นิยมปลูกเป็นไม้ประดับและไม้ดอกกล้วยไม้ในประเทศไทยมีกว่า 1,000 ชนิด

วงศ์ Triuridaceae พืชในวงศ์นี้เป็นพืชกินซาก ไม่มีใบสีเขียว

บรรณานุกรม

- Barnett, E.C. 1962 Gesneriaceae in Craib, Fl. Siam. Enum. 3:186-238.
- Chayamarit, K. 1991. Capparaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:241-271.
- Fletcher, H.R. and A.F.G. Kerr, 1951. Gentianaceae in Craib, Fl. Siam. Enum. 3:64-75.
- Kerr, A.F.G. 1954 Solanaceae in Craib, Fl. Siam. Enum. 3:135-152.
- Kerr, A.F.G. 1954-1962. Scrophulariaceae in Craib, Fl. Siam. Enum. 3:152-193.
- Larsen, K. 1972. Triuridaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 2:175-176.
- Larsen, K. 1987. Thismiaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:124-126.
- Niyomdham, C. 1991. Bretschneideraceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:231-240.
- Phuphatanapong, L. 1987. Aristolochiaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:1-31.
- Seidenfaden, G. 1979. Orchid Genera in Thailand VIII. *Bulbophyllum* Thou., Dansk Bot. Ark. 31 (3):1-228.
- Seidenfaden, G. 1987. Orchid Genera in Thailand XII. *Denderobium* Sw., Op. bot. 83:1-295.
- Siriruga, P. 1991. Malpighiaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:273-299.
- Ubolcholaket, A. 1987. Gentianaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:72-92.
- Yamazaki, T. 1990. Scrophulariaceae in Smitinand and Larsen, Fl. Thail. 5:139-238.

ประวัติพรรณไม้ในพระราชวัง

ศ.พิเศษ ประชิต วามานนท์

ดอนญ่าควีนสิริกิติ์

(Dona) Queen Sirikit

ดอนญ่า (Dona) Queen Sirikit เป็นไม้พุ่มประดับ ออกดอกเกือบตลอดทั้งปี ลักษณะเด่นคือกิ่งก้านทั้ง 5 มีขนาดใหญ่ทั้งหมด สีชมพูอ่อน ขอบสีชมพูเข้ม

เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถเสด็จเยือนประเทศฟิลิปปินส์ ในปี พ.ศ. 2506 รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ขอพระราชทานนาม "Queen Sirikit" เป็นชื่อดอกดอนญ่าพันธุ์ใหม่

โดยปกติเขาจะไม่เกี่ยวข้องกับนามดอกดอนญ่าพันธุ์ใหม่ๆ ตามชื่อสภาพสตรีหมายเลข 1 ของประเทศเขาเท่านั้น

ขอเกิดพระเกียรติพระราชทานนาม "ดอนญ่า" สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ท่องวงการต้นไม้ประเทศไทยที่ผู้เขียน ประพันธ์บทโคลงสี่สุภาพ อาศิวราท

ควีนสิริกิติ์ดอนญ่า	พดุงศรี
ชมชื่นชมพูสี	น้ซิ่ง
ฟิลิปปินส์ถิ่นที่	ผกาคลี่ นามเอษ
แปรมปริมสิริกิติ์จิตทั้ง	ทั่วทั้งไทย เทอญ

ประพันธ์ 7 ตุลาคม 2527

บทความข้างบนนี้ เป็นรายงานประกอบภาพ ควีนสิริกิติ์ ที่ได้รับพระบรมราชานุญาตถวายพระเกียรติ พระนามจาก ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้ทำการผสมพันธุ์ต้นดอนญ่า ไม้สกุล *Mussaenda* มุสซา เอ็นดา (มุสเสนตะ) อันเป็นที่มาของไม้พันธุ์นี้ ชื่อสามัญ (Common name) "Dona" ดอนน่า เป็นคำภาษาสเปน แปลว่าหญิง ผู้ทรงเกียรติ ในภาษาอังกฤษ Lady ชาวสเปนที่ครอบครองประเทศฟิลิปปินส์ ยกย่องคำนี้เทียบ Lady คือ คุณหญิง หรือท่านผู้หญิงไทย และภูมิลักษณ์ของจีน จึงเป็นการชานนามทับศัพท์ทางพฤกษศาสตร์ชื่อสมัยนิยม Popular name ที่พบการตั้งชื่อต้นไม้สกุล *Mussaenda* Dana ที่ฟิลิปปินส์ ทำการผสมได้แก่ที่สุดในวงการไม้ดอกของโลก ซึ่งจะได้บรรยายที่มาของชื่อนี้ตามลำดับความสำคัญในการได้มาซึ่งพันธุ์ชนิดที่ดอกสีสวยงาม ในชื่อที่เขากยกย่อง ให้เป็นชื่อของสภาพสตรีชั้นนำของฟิลิปปินส์หรือของโลก

คุณสมบัติทั่วไปของดอนญ่าเป็นไม้เถา, พุ่ม, ต้นมี

ลักษณะพิเศษ "ใบ - กลีบดอก - ดอก" เมื่อผิวเป็นขนอ่อนนุ่ม คล้ายกำมะหยี่ ที่นิยมและคงทนต่อคืนฟ้าอากาศแถบโซนร้อน เอเชียอาคเนย์นี้ เฉพาะต้นพันธุ์ผสมขนาดสูงถึง 6 เมตร มุมกว้าง 3 - 4 เมตร นับว่าเป็นไม้ต้นที่ออกดอกทั้งใบเกือบทั้งต้น และมีการพักเมื่อดอกโรยร่วงเหลือกิ่งกระชงหนึ่ง จะเริ่มผลิใบอ่อน ปลายกิ่ง ช่อดอกจะแห้ง ต้องตัดแต่ง ในช่วงนี้เป็นระยะที่จะต้องบำรุงเลี้ยง เพราะตรงกับต้นฤดูหนาวต้องร้อนเกิดเหี่ยวแห้ง และโรแดง แรมมูมน้ำตาล ต้องกำจัดโรคที่เกิดจากแมลงพวกนี้ ทำให้อายุถึงตายได้ การตัดแต่งกิ่งเกือบจะไม่ต้องทำ เพียงตัดก้านช่อดอกแห้งออกก็เพียงพอ หากอยู่ในสถานที่ปลูกไว้ติดชิด จำเป็นจะต้องตัดแต่งก็ควรจะทำในระยะเวลาที่ออกดอกโรยแล้ว และควรระวังด้วยว่าระยะนี้จะเข้าฤดูร้อน ก่อนฤดูฝนเป็นระยะที่ควรตัดแต่งดีที่สุด เมื่อตัดแต่งแล้วจะต้องบำรุงต้น ใ้ทั้งปุ๋ยพวก N P K หรือปุ๋ยคอกบ้างพอสมควร

ดอนญ่ามีลักษณะคุณสมบัติเด่นที่เป็นพันธุ์ไม้พุ่ม ที่มีทรงต้นและให้ดอกเกือบตลอดทั้งปีเหมาะที่จะปลูกประดับได้ ทุกภูมิภาคของประเทศไทย การขยายพันธุ์นิยมการตอนกิ่งหรือตัดกิ่งปักชำ ควรทาด้วยปูนแดง ลงในแปลงใช้เรือนกระจกหรือใช้ปกชำใส่กระถางสวมถุงพลาสติกใส่อัดลม เรียกว่าเข้ากระโจม (Chamber) วิธีนี้ดีสำหรับขยายปริมาณน้อย ส่วนดอนญ่าพันธุ์ที่มากกว่าสอง ต้นกิ่งตัดปักชำไม่ได้ผลต้องใช้วิธีทาบกิ่งกับต้นโหนด ๆ ก็ได้ แต่ที่ได้ผลดีควรใช้ดอนญ่าขาว ออโรรา เป็นต้นไว้ทาบกิ่ง ข้อมูลการขยายพันธุ์เหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง ที่พอจะนำไปปลูกประดับการตกแต่งสวน หรือทำการค้าอย่าปล่อยให้สูญพันธุ์ไปอย่างน่าเสียดาย

พรรณไม้หน้า ๕

ดอนญาควีนสิริกิติ์

ชื่อวิทยาศาสตร์	: <i>Mussaenda 'Queen Sirikit'</i>
วงศ์	: RUBIACEAE
ชื่อสามัญ	: Dona Queen Sirikit

ไม้พุ่ม สูงประมาณ 3 เมตร ใบเดี่ยว ออกตรงข้ามรูปไข่หรือรูปรี กว้าง 6-8 เซนติเมตร ยาว 10-15 เซนติเมตร ปลายแหลม โคนมน มีขนนุ่ม ดอก สีเหลือง ออกเป็นช่อใหญ่ ที่ปลายกิ่งก้านเลี้ยง สีชมพูอ่อนขอบสีชมพูเข้ม 5 กลีบ ขนาดใหญ่คล้ายยกยิบดอก รูปค่อนข้างกลม ปลายเป็นติ่ง กลีบดอกเป็นหลอดสีแดง ยาวประมาณ 2.5 เซนติเมตร ปลายแยกเป็น 5 กลีบ สีเหลือง กลางดอกมีขนสีน้ำตาลแดง เมื่อบานแล้วผ่าศูนย์กลาง 1.5-2 เซนติเมตร เกสรตัวผู้ 5 อัน

นิเวศวิทยา	: ถิ่นกำเนิดฟิลิปปินส์ เป็นลูกผสมระหว่างดอนญาคู่ชากับดอนญาออโรว่า ไม้กลางแจ้ง ชอบดินร่วนซุย
ออกดอก	: ตลอดปี
ขยายพันธุ์	: ปักชำกิ่ง ตอนกิ่ง

อ้างอิง : ไม้ดอกและไม้ประดับเฉลิมพระเกียรติ, 2536. กรุงเทพฯ. ด้านสุทธาการพิมพ์.

พืชสมุนไพร

ของจริง

ทับทิม

ลักษณะของทับทิมเป็นไม้พุ่ม แตกกิ่งกลมรอบๆ ต้นแก่ ชอบขึ้นในดินที่มีกรวดปนทราย โคนกิ่งเป็นหนาม ใบ เดี่ยว เล็กรูปไข่ยาว บางครั้งออกเป็นกระจุก 2-3 ใบ ส่วนใหญ่ใบจะออกตรงข้าม ดอก เดี่ยว ออกที่ปลายกิ่ง และห้อยลง กลีบเลี้ยงหนาเหนียว และจะติดอยู่จนเป็นผล กลีบดอกสีแดง ร่วงง่าย ผล กลมโตสีเขียวอมเหลือง เมื่อแก่จัดถ้าเป็นดอกสีแดง ผิวผลจะเป็นสีเหลือง มีแดงและน้ำตาลคละกั้น ผิวมัน แต่ถ้ากลีบดอกเป็นสีขาว ผิวผลจะเป็นสีเหลืองอาจมีน้ำตาลปนบ้าง ภายในมี เมล็ดจำนวนมากอัดแน่นในเปลือกผล เมล็ดแต่ละ เมล็ดมีเนื้อสีชมพูหรือสีทับทิมหุ้มอยู่ รสหวาน หรือหวานอมเปรี้ยว ผลแก่จัดแตกออก

สำหรับทับทิมดอกซ้อน กลีบดอกสีแดง ไม่ติดผล ปลูกเป็นไม้ประดับเพื่อดูดอก ส่วนทับทิมหนู ต้นเป็น ไม้พุ่ม เตี้ยมาก เพียง 1-1 1/2 ฟุต กลีบดอกสีแดง ดอกดก ใบ ดอก ผล เล็กลงตามส่วน ปลูกเป็นไม้ประดับ

ใบ เปลือกผล มีรสฝาดสมาน
 เปลือกผล ให้สารสีเขียวใช้เป็นสีย้อม
 เปลือกต้น เปลือกราก มีอัลคาลอยด์ชนิดที่เป็น ของเหลว ใช้ถ่ายพยาธิตัวติด
 เนื้อผล มีกรดอินทรีย์หลายชนิด มีวิตามินซี ธาตุฟอสฟอรัส แคลเซียม และสารอื่นๆ

ประโยชน์ทางยา

เปลือกผล ใช้แก้อาการท้องเดิน ใช้เปลือกผลแห้ง กว้างประมาณ 1 นิ้ว ยาว 3 นิ้ว ต้มกับน้ำปูนใส ต้มแต่น้ำ วันละ 4 ครั้ง ใช้รักษาบิดที่เกิดจากบิดมีตัวและไม่มี ตัวได้ผลดี โดยใช้ครั้งละประมาณ กว้าง 1.5 นิ้ว ยาว 3 นิ้ว ต้มกับน้ำ เติมนอบเซยหรือกานพลู เพื่อกลิ่นและรส ต้มแต่น้ำ เข้าเย็น ใช้รักษาน้ำกัดเท้าโดยใช้เปลือกผล ผ่นกับน้ำให้ข้น ๆ ทาบริเวณที่เป็น 3-4 ครั้ง/วัน ก่อน ทายาให้ทำความสะอาดเท้าล้างน้ำ ฟอกสบู่ เช็ดให้แห้ง แล้วทาด้วยแอลกอฮอล์เช็ดแผล (70%) แล้วจึงใช้ยาทา

เปลือกต้น เปลือกราก ใช้ขับพยาธิตัวติด ควรใช้ เปลือกที่เก็บ มาจากต้นใหม่ๆ เพราะเก็บไว้นานๆ จะ ทำให้ประสิทธิภาพในการถ่ายพยาธิ ลดลง

เนื้อ หากรับประทานแล้วช่วยแก้กระ หายน้ำได้

น้ำคั้นจากผล ให้คนเป็นไข้ดื่มจะทำให้อุณหภูมิลดลง

อ้างอิง :
 ศ. พเยาว์ เหมือนวงษ์ญาติ,
 ไม้สมุนไพร, 2534, เมดิคัล
 มีเดีย, กรุงเทพฯ.

ฉบับนี้ที่เพื่อนำผลงานของน้องๆ ที่ส่งเข้ามาในนามสมาชิกสวนพฤกษศาสตร์โรงเรียน มาฝากให้น้องๆ ได้ ย่นกัน มีเรื่องของน้องทัศนีย์ แสนน้อย ชั้นป.6/1 โรงเรียนบ้านคอกช้าง จังหวัดหนองคาย เขียนเรื่องความเรื่อง "จันชื้อชมพู" และน้องสมกัญญา ตั้งสง่า ชั้นป.6/4 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายประถม) เขียนเรื่อง "ตำนานเพิ่น ข้าหลวงหลังลาย" เป็นพฤษนิยาย ตอนอ่านของแต่ละคนคนละละ เก่งกันทุกคนเลย และถ้ามีน้องสมาชิกฯ คนใด อยากรจะส่งผลงานมาให้เพื่อนสมาชิกโรงเรียนอื่นๆ ได้ดูกันบ้างก็ส่งเข้ามาได้ทุกคนนะละ และหากที่พบผลงานชิ้น ใดของสมาชิกฯ น่าสนใจก็จะเก็บมาฝากให้เพื่อนๆ ได้ดูอีกนะ

จันชื้อชมพู
โดย ศ.ญ. ทัศนีย์ แสนน้อย

จันชื้อชมพู เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง ใบโตยาวหนา เวลาจันชื้อออกดอก จะเป็นฝอยฟู คล้ายดอกกระถิน มีกลิ่นหอมบางๆ แต่ฟูฝอยยาวกว่าดอกกระถิน ผลของจันชื้อมีสีเขียว สีขาว สีชมพู ผลของจันชื้อเป็นสีขาวห่อหุ้ม เมื่อกินผลของจันชื้อก่อนข้างหนา มีเมือกอยู่ข้างใน สีน้ำตาลดำ มนุษย์ปลูกจันชื้อง่าย ใบดินธรรมดา ความปรารถนา จันชื้อขยายพันธุ์ด้วยการใช้เมล็ดเพาะ และการตอนกิ่งก็ได้

แต่มนุษย์หลงครองคู่ เคยรับรู้อ่างใหม่ว่า...จันชื้อมีชีวิตเหมือนกับพืชอื่นๆ ที่ทั่วไปและไม่ต่างไปจากสัตว์ คือมีความรู้สึก... เจ็บปวด, ร้อน,หนาว, ดีใจ, ว้าวใจ, เสียใจ และมีความต้องการอาหาร คือแร่ธาตุ น้ำ อากาศ และที่อาศัยที่สุด จันชื้อต้องการความรัก ความเอาใจใส่ของมนุษย์ หลายครั้งที่จันชื้อโดนเด็กเกเรมาหักกิ่ง และใช้มีดฟันที่ดำดั้น จันชื้อเจ็บปวดมาก จนเลือดสีขาวของจันชื้อไหลออกมา จันชื้อทรมาณแสนสาหัส มีหน้าเศร้าผลของจันชื้อยังไม่ถึงเวลาแก่จัดที่จันชื้อจะให้รับประทานได้ เด็กก็ใช้ไม้สอย หักกิ่งของจันชื้อ ใส่ม้าขี้วัวปาดจันชื้อต้องเจ็บป่วยเป็นเวลานาน หากจันชื้อพูดได้เหมือนมนุษย์ จันชื้อจะวิงวอนขอชีวิตว่าอย่าได้รังแกจันชื้อเลย จันชื้อเจ็บปวดทรมานและขอให้เด็กเกเรจงควงขวานตัดจันชื้อแทนมนุษย์ผู้ใจบุญที่ได้ปลูกจันชื้อขึ้นมาหมั่นดูแลจันชื้อให้ผลพร้อมที่จะรับประทาน ผลของจันชื้อเป็นยา ระบายได้ดี บำรุงผิวพรรณของมนุษย์ให้สดชื่น เนื้อของผลนำมาปรุงเป็นยาหอม ชูกำลั และต้นของจันชื้อให้วันเสาร์รักษาความชุ่มชื้นผิวดิน ควบคุมอุณหภูมิของ อากาศ ทำให้ฝนตกตามฤดูกาล และยังฟอกอากาศให้มนุษย์และสัตว์หายใจ... แล้วมีใครบ้างจะเข้าใจชีวิต ความรู้สึก และที่เปราะบางของจันชื้อ

ตำนานเพิ่นข้าหลวงหลังลาย
โดย ศ.ญ. สมกัญญา ตั้งสง่า

มีเจ้าเมืองอยู่เมืองหนึ่ง มีพี่น้องมากมาย แต่เขาถนัดใช้ธนูมางสังให้พี่น้อง ทำงานเยี่ยงทาส ใครทำไม่ถูกใจก็เยียน ทำให้พี่น้องได้รับการทรมานอย่างมาก เจ้าเมืองมีเมียอยู่คนหนึ่ง เจ้าเมืองรักและตามใจเมียคนนี้มาก เธอ จึงช่วยพี่น้อง โดยการห้ามเขาไม่ให้ทำชั่วแต่เขาก็ทำติดกับพี่น้องเฉพาะต่อหน้า เธอเท่านั้น ถัดหลังก็ใช้พี่น้องเยี่ยงทาสเหมือนเคย วันหนึ่งมีข้าศึกมาประชิดเมือง เจ้าเมืองจึงส่งพี่น้องไปรบ ข้าศึกจึงฆ่า พวกพี่น้องตาย เมเสียดเห็นความดีของพี่น้องจึงนำร่างของพี่น้องไปฝังดิน พอฝนตก ร่างเหล่านั้นก็เจริญเป็นต้นไม้ แต่เนื่องจากโดนเยียนจนเป็นรอยจึงทำให้อายุสั้น คิดคนต้นไม้วัย กลายเป็นเพิ่นข้าหลวงหลังลาย

มุนีมีรางวัล

โดย...พีพี

สัตว์สี่ขวบน้องๆ ตอนที่ใกล้จะถึงปี ค.ศ. 2000 แถ่นะควับ ไครๆ ก็มีเรื่องแปลก เรื่องประหลาดที่จะเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 2000 มาเล่าสู่กันฟังมากมาย พี่แต่ก็มีกับเขาเหมือนกัน เรื่องมีอยู่ว่า ในป่าทึมพานต์นั้น เมื่อครบรอบ 2000 ปี จะมีต้นไม้ชนิดหนึ่งจะผลิดอกออกผลมาจนเต็มต้น แต่ทว่าผลนั้นแปลกประหลาดมหัศจรรย์เหลือเกิน ช่างไม่เหมือนกัน เลยแม้แต่นิดเดียว ที่ได้นำรูปต้นไม้ชนิดนี้มาฝากให้น้องๆ ช่วยกันดูที่นะควับว่ามีผลอะไรบ้าง ได้คำตอบแล้วรีบส่งมา ตามที่อยู่ข้างล่างนี้ะควับ มีของรางวัลรออยู่

มีตัวเลือกให้เลือกตอบดังนี้

1. มะพร้าว	16. ทุเรียน
2. มะเฟือง	17. สตอเบอร์รี่
3. ส้ม	18. สางสาต
4. มะนาว	19. องุ่น
5. มะกรูด	20. ลำไย
6. ทับทิม	21. ลิ้นจี่
7. เงาะ	22. ฝรั่ง
8. กัลฉวย	23. แดงโม
9. โกโก้	24. แดงกวาง
10. มะละกอ	25. พริกชี้ฟ้า
11. บวบ	26. ถั่วถันเตา
12. ถั่วฝักยาว	27. ชมพู่
13. มะขาม	28. ข้าวโพด
14. ส้มโอ	29. มะม่วง
15. มะม่วงทิมพานต์	30. ลูกสน

ที่ปรึกษาทางวิชาการ : ศ.พิเศษ ดร. ประจักษ์ วาณานนท์, ผศ.จิราวุฒิน ชันทรประเสริฐ, ศ.พนธ์ วัฒนวงษ์วุฒิ, คณะอาจารย์ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะอาจารย์ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ที่ปรึกษาฝ่ายผลิตและเทคนิค : คุณธีระนันท พิภพอรชร, คุณสมศักดิ์ ชื่นเกิด, คุณเอกวุฒิ อปุระพรนธ์, คุณวีระวัฒน์ วุฒิสาน, คุณสุนทรินทร์ เขมณีลา.
มูลนิธิ : ฝ่ายผลิตสื่อ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10303.

ติดต่อได้ที่ : คุณพรชัย จุฑามาศ

สำนักงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

สวนจิตรลดา อ.ราชวิถี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10303, โทร. 282 0665, 282 1850 โทรสาร. 282 0665